

Euskadi

ja té companyia

Des del 16 de novembre hi ha més il·lusió i més expectació al País Basc, que ja no se sent sol en les seves reivindicacions de més autogovern. Ara s'hi ha sumat Catalunya, que reclama un nou Estatut. Els abertzales estan especialment satisfets perquè les coses comencen a complicar-se per al PP.

El lehendakari va seguir la nit electoral catalana per la ràdio. Assegut al sofà d'una de les cambres del palau d'Ajuria Enea, Juan José Ibarretxe feia zàping radiofònic, saltava d'una emissora a l'altra i els resultats inicials no li agradaven. La nit començava amb un avantatge dels socialistes i la seva aposta no passava pel federalista Pasqual Maragall, sinó per un Parlament amb una majoria absoluta del nacionalisme català, de CiU i ERC.

Quan els seus desitjos es van fer realitat, Ibarretxe va apagar la ràdio, va agafar el telèfon i va trucar a Artur Mas, per felicitar-lo per la victòria de CiU. Tot seguit, especialment satisfet pels resultats històrics d'ERC, es va posar en contacte amb Josep-Lluís Carod-Rovira, i després d'unes paraules d'afecte, el lehendakari s'acomiadava del líder republicà amb un "Catalunya endavant!".

La nit del 16 de novembre, el president basc va anar al llit tranquil, conscient que a Catalunya, indirectament, el País Basc havia guanyat una batalla. Per primera vegada en els últims anys, Ibarretxe aconsegueix trencar el setge a què l'ha sotmès l'estat, i ara ja no se sent sol clamant en el desert. El lehendakari es va quedar adormit amb un dels seus somnis acomplerts: l'obertura d'un segon front a Catalunya contra l'immobilisme del PP.

"Prepareu-vos, catalans, ara us toca a vosaltres". Els partits abertzales destaquen dos factors de la Cata-

lunya post-Pujol que afavoreixen el País Basc: el nacionalisme català continua sent hegemònic al Parlament i tots els partits catalans, menys el PP, aposten per reformar l'actual Estatut d'Autonomia.

Aquestes dues claus enllacen directament amb el missatge del lehendakari Ibarretxe: reformar l'actual marc per aconseguir més autogovern. Catalunya ha dit prou al "café per a tothom" autonòmic, i els bascos ja adverteixen que ara l'estat espanyol girarà part de les seves bateries contra els catalans. Aquesta és una opinió molt estesa aquests dies per tot el País Basc, i es pot resumir en la frase que més es pot sentir al carrer, entre la gent: "Catalans, ara us toca a vosaltres; les bufetades seran les mateixes, però una mica més repartides."

De fet, ja es comença a veure i també a patir. Si fins ara la informació política de diaris, tertúlies, ràdios i televisions era dedicada gairebé en exclusiva al conflicte basc, ara la situació catalana ha pres una gran volada mediàtica, i més d'un basc ho agraeix. La pujada d'ERC s'ha traduït automàticament en una reducció de la pressió dels mitjans de comunicació espanyols al País Basc, que han descuidat momentàniament el front nord per alertar del perill de l'independentisme republicà català.

Són molts els qui des del País Basc miren amb un punt de diversió els atacs que el PP i els tertulians madrilenys llancen ara contra Catalunya, perquè és una música que els sona.

No és que els bascos s'alegrin d'aquests atacs, tot al contrari, sinó que mentre l'estat estigui entretingut a Catalunya, pensen, deixa tranquil el País Basc, i aquests dies –no ho poden evitar– es veuen reflectits en el mirall de Catalunya.

Enveja sana. En els ambients abertzales es veu amb una gran admiració el fort creixement de l'independentisme català i, si aquest fet el lliguem a la majoria absoluta que les forces nacionalistes sumen al Parlament i que, a més, el PP a Catalunya no té cap influència política, llavors l'admiració es transforma en una clara enveja sana.

I és en aquesta qüestió on apareixen els tòpics. Per a molts bascos, els catalans som més intel·ligents perquè consideren que sense recórrer a la violència i sense fer tant soroll acabaran aconseguint els mateixos nivells d'autogovern que el País Basc.

De vegades, però, aquesta possibilitat també pot causar molèsties a algun dirigent polític, com és el cas de Xabier Arzalluz. La versió del president del Partit Nacionalista Basc sobre la situació actual amaga un retret al nacionalisme català. Segons Arzalluz, el lehendakari ha estat el primer a presentar un pla per reformar l'Estatut de Guernica, i ara Catalunya s'apunta al carro. Segons les paraules de l'encara líder del PNB: "Ibarretxe ha aixecat la llebre i els catalans surten de cacera."

Però al marge de retrets, la majoria dels bascos envegen que a Catalunya el discurs polític sigui pacífic i que cap

El president basc, Juan José Ibarretxe, va afanyar-se a felicitar els candidats de CIU i ERC. Josep-Lluís Carod-Rovira, de fet, va dir que la seva enhorabona era la que més l'havia alegrat.

**Si fins ara
la informació
política era
dedicada
al conflicte basc,
ara el cas català
pren gran volada**

reivindicació no estigui distorsionada o hipotecada pel terrorisme.

La il·legalitzada Batasuna, que arran de la ruptura de la treva d'ETA va passar de 14 parlamentaris a 7, assisteix impressionada al creixement d'ERC, un partit que, com els abertzales radicals, és independentista i d'esquerra.

L'anàlisi dels independentistes bascos dels resultats és que "ERC és clarament la guanyadora, una força que defensa els interessos d'esquerra i els independentistes de Catalunya, i això és una bona notícia. Aquí, l'esquerra abertzale

Cines Babel
Cines Albatros **Cines Albatros**

Soñadores

de **Bernardo Bertolucci**

Si presentes aquesta butlleta tindràs el següent preu especial:

Si ets subscriptor d'EL TEMPS:
4€ de dilluns a dijous
i 4,40€ cap de setmana
(cal acompanyar justificant de pagament)

Si ets lector d'EL TEMPS:
4€ de dilluns a dijous

Vicente Sancho Tello, 10. VALÈNCIA

MARLOS CORBELLA

Arnaldo Otegi, líder de Sozialista Abertzaleak, la nova nomenclatura de la ll-legalitzada Batasuna, està molt satisfet pel suport que ha rebut Esquerra Republicana de Catalunya. "Al Govern espanyol se li sumen cada cop més i més problemes", ha assegurat.

Molts bascos envegen que a Catalunya el discurs sigui pacífic i que cap reivindicació no sigui hipotecada pel terrorisme

també manté aquests valors i esperem que això també es reflecteixi a Euskal Herria en el futur", confessa un dels dirigents de la formació il·legalitzada.

El mateix Arnaldo Otegi també ha destacat la importància d'aquest front obert a Catalunya, perquè "l'estat espanyol veu amb preocupació que també a Catalunya els independentistes d'esquerra hagin aconseguit un magnífic resultat electoral; així doncs, allà també s'obre la porta a la reforma estatutària i al reconeixement de la nació catalana. Per tant, al Govern espanyol, se li sumen cada cop més i més problemes".

Sens dubte, però, la derrota de Pasqual Maragall també ha tingut conseqüències al País Basc. Una part del PSE, el sector basquista encapçalat per l'alcalde de Sant Sebastià, Odón Elorza, sempre s'ha proclamat seguidor de les posicions polítiques de Pasqual Maragall. Aquest corrent intern del socialisme basc ha tingut com a referent el PSC, i per això ha patit el revés de Maragall d'una manera molt intensa. Els basquistes del PSE, molt minoritaris dins del partit, confiaven que una victòria dels seus companys a Catalunya es traduiria per a ells en una victòria moral, un suport implícit a les posicions més obertes i contràries a l'estratègia de confrontació que practica el PP amb els nacionalismes basc i català. Però no ha estat així, i ara Odón Elorza i els seus seguidors es veuen més aïllats que abans.

Un dirigent d'Eusko Alkartasuna ha apuntat amb malícia que si Maragall fos militant del PSE, les seves tesis serien absolutament minoritàries.

Per últim, el PNB té el cor dividit. S'alegra, i molt, de l'ascens nacionalista a Catalunya, però no confia gaire en CiU i en Artur Mas. El pla del lehendakari Ibarretxe, diuen els nacionalistes bascos, té més coses en comú amb el projecte de reforma de l'Estatut

Els penebistes defineixen el projecte d'ERC de reforma de l'Estatut com el "pla Ibarretxe a la catalana"

d'ERC que no pas amb el dels convergents. De fet, els penebistes defineixen el projecte de Josep-Lluís Carod-Rovira com "el pla Ibarretxe a la catalana".

En el partit d'Arzalluz no deixen de preguntar-se si Artur Mas seguirà l'exemple del lehendakari Ibarretxe i si apostarà per una confrontació amb l'estat per guanyar un nou Estatut per a Catalunya. A Sabin Etxea, la seu central del PNB, creuen que no, que Mas i CiU sentiran vertigen i que no tindran la valentia política d'enfrontar-se amb els poders espanyols.

Daniel Gómez (Bilbao)